

РЕШЕНИЕ

№ 7950

гр. София, 22.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 24.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **6889** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл.42, ал.2 от Закона за независимия финансов одит /ЗНФО/.
Образувано е по жалба на С. А. Д. срещу Решение № 3/17.06.2022г. на Управителния съвет на Института на дипломираните експерт счетоводители /И./, с което е оставена без уважение подадената от него жалба вх.№ 043/26.05.2022г. срещу Решение № 01/07.04.2022г. на Дисциплинарния съвет на И. за налагане на дисциплинарна мярка по чл.40, ал.3, т.7 ЗНФО - „глоба“ в размер на 1000 лева.
Жалбоподателят моли за отмяната на оспореното решение като незаконосъобразно – издадено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, неправилно приложение на материалния закон, без да е установена надлежно вината на дисциплинарно отговорното лице, в противоречие с установената в закона цел за прилагането на дисциплинарните мерки. В хода на проведеното от Управителния съвет /УС/ производство, като орган осъществяващ правораздавателна /правозащитна/ дейност той следвало да разгледа жалбата срещу решението на Дисциплинарния съвет /ДС/ такъв, какъвто е, без да изменя, допълва и коригира съдържанието му. УС недопустимо допълнил мотивите на обжалваното пред него решение като по този начин целял да поправи незаконосъобразните действия и изводи на ДС. Твърди, че съгласно чл.40, ал.1 ЗНФО дипломираните експерт-счетоводители могат да носят дисциплинарна отговорност единствено за нарушение на устава на И.. Външни за И. трети лица, вкл. държавни органи не били компетентни и не можели да образуват дисциплинарно производство

против одитор, не можели да инициират ангажирането на дисциплинарна отговорност на одитор, не можели да установяват данни за извършено дисциплинарно нарушение, не можели да вменяват извършването на дисциплинарно нарушение. В случая производството било иницирано именно по сигнал на такова трето лице, което го опорочавало. Освен този порок са мотивирани подробни съображения за допуснатите в хода на дисциплинарното производство процесуални нарушения.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно и своевременно призован, не се явява. Чрез процесуалния си представител адв.М. поддържа изложеното в жалбата и направеното с нея искане. Поддържа, че на жалбоподателя са вменени нарушения на правила, които са влезли в сила много преди периода, визиран в дисциплинарното производство. Допълнителни съображения излага в писмени бележки, които представя. Претендира присъждането на разноски по представен списък.

Ответникът по оспорването, чрез адв.Т. в съдебно заседание, моли за отхвърлянето на жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира разноски. В становище, представено в съдебно заседание мотивира отсъствието на основания по чл.146 АПК за отмяна на оспорения акт.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа страна:

Страните не спорят, че жалбоподателят е регистриран одитор, дипл.№ 0509.

С писмо от 06.01.2022г. председателят на И. е уведомил председателя на ДС на И., че на свое заседание, проведено на 14.12.2021г. УС на И. е обсъдил предложението на ДС с вх.№ 096/30.11.2021г. относно налагане на дисциплинарна мярка по чл.40, ал.3, т.5 ЗНФО – временно изключване от И. за срок от една година на С. Д., дипл.№ 0509 като е взето решение, че предложението не се приема. Със същото писмо председателят на И. сезира ДС за нови обстоятелства във връзка с констатирани от Комисията за публичен надзор над регистрираните одитори /КПНРО/ други нарушения на регистрирания одитор, обективирани в писмо вх.№ 02-065/01.12.2021г. на нейния председател.

Видно от това писмо /л.22-23/, в резултат на извършена инспекция за гарантиране качеството на професионалната дейност на жалбоподателя, докладът за която е приет с решение на КПНРО от 30.11.2021г., е установено, че оспорващият е подал към 31.01.2021г. в [населено място], Единен годишен отчет за своята професионална дейност за периода от 01.01.2020г. до 31.12.2020г. чрез он-лайн платформата „Единен годишен отчет“ пред И., в който не посочил като изпълнен от него ангажимент за независим финансов одит на годишния финансов отчет за 2019г. на „ЗАИ“ АД, ЕИК[ЕИК], с което е нарушил чл.31, ал.1, т.7 ЗНФО вр. правилата по чл.71, ал.3, т.4 ЗНФО – „Правила за отчитане на дейността на регистрираните одитори“. На следващо място е посочено, че С. Д. не е участвал в признати форми на продължаващо професионално развитие, в които половината от минималния брой задължителни часове /40 часа съгласно чл.30, ал.1 ЗНФО/ да бъдат отчетени от участие във форми, организирани от И. или с участие на професионалната организация. С това е посочено, че С. Д. е нарушил чл.30, ал.2 ЗНФО във вр. с чл.22, т.2 от Правила за продължаващо професионално развитие на регистрираните одитори.

Видно от обяснения, постъпили в КПНРО на 13.10.2021г., Д. сочи, че одиторският

ангажимент за независим финансов одит на ГФО за 2019г. на „ЗАИ“ АД, ЕИК[ЕИК], не е отчетен в подадения от него ЕГО към И. за извършените одиторски ангажименти за 2020г. поради техническа грешка, породена от факта, че за одита е издадена само авансова фактура през предходната година без окончателна такава, което е довело до пропуски и при подаването на ЕГО към И..

Постъпилият сигнал и приложените към него документи /писмо вх.№ 02-065/01.12.2021г. на КПНРО/, са разгледани на заседание на ДС на И., проведено на 18.01.2022г. С решения по т.1 и т.2 от Протокол № 1/18.01.2022г. ДС е образувал дисциплинарни производства срещу жалбоподателя. Определена е и нарочна комисия, която да извърши проучване по дисциплинарната преписка, както и срок за изготвяне на доклада заключение. С покана изх.№ 002/24.01.2022г. жалбоподателят е уведомен от председателя на ДС за образуваните дисциплинарни производства срещу него като е поканен в 7-дневен срок от получаване на поканата да даде писмени обяснения и да представи доказателства. Видно от доказателствата на л.32 по делото поканата е изпратена чрез пощенски оператор като Д. е отказал получаването на пратката. Посоченото е наложило устно уведомяване по реда на чл.18а, ал.7 АПК, удостоверено с протокол от 07.02.2022г., приложен на л.34 по делото. Считано от тази дата е започнал да тече 7-дневният срок, в който одиторът следва да даде писмени обяснения, от която възможност той не се е възползвал.

На 18.02.2022г. е изготвен доклад на комисията по дисциплинарната преписка /л.41 и сл./. Видно от него комисията, извършваща дисциплинарната проверка, не е приела мотивите, изложени в обясненията на Д. по отношение одиторския ангажимент за независим финансов одит на ГФО за 2019г. на „ЗАИ“ АД, ЕИК[ЕИК], /дисциплинарна преписка № 1/, тъй като те не намират опора в действащото законодателство и не посочват причина, която да освобождава одитора от носенето на дисциплинарна отговорност. Установено е също, при преглед на историята на нарушенията и наказанията, наложени на Д., че процесното нарушение не е първо от този вид, налагани са наказания и за други нарушения /подробно описани/, което сочи на нежелание от страна на одитора да се съобразява с нормативните и уставни изисквания при упражняване на дейността. Отчетени са прилаганите до този момент дисциплинарни мерки като е прието, че те не са оказали своя ефект върху поведението на оспорвания при изпълнение на задълженията му. След обсъждане на мерките по чл.40, ал.3 ЗНФО с отчитане на тяхната тежест спрямо извършеното нарушение и с оглед постигане на целта на дисциплинарното наказване, е прието, че адекватна на нарушението е мярката по чл.40, ал.3, т.7 ЗНФО с избор на най-ниския възможен размер на глобата – 1000 лева като е предложено на ДС да вземе решение за прилагането ѝ.

По отношение на дисциплинарна преписка № 2 комисията е приела, че представените от Д. пред КПНРО 4 броя фактури не изпълняват изискванията на чл.22, т.2 от Правилата за продължаващо професионалното развитие на регистрираните одитори. След анализ на налаганите на Д. наказания за нарушения на Устава на И. е прието, че съответна на вида и тежестта на извършеното от него дисциплинарно нарушение, предмет на тази преписка, е прилагане на мярката по чл.40, ал.3, т.7 ЗНФО – глоба в размер на 1000 лева, в каквато насока е предложението към ДС.

С покана от 24.02.2022г. на председателя на ДС на И. Д. е поканен да даде обяснения в дистанционното заседание на 07.04.2022г. Поканата е получена от него на 11.03.2022г. За заседанието на ДС на посочената дата е съставен Протокол № 5 /л.49 и

сл./ С решение по т.1 от него на основание чл.19 от Правилата за дейността на ДС същият е взел решение за налагане на С. Д. на дисциплинарна мярка по чл.40, ал.3, т.7 ЗНФО – глоба в размер на 1000 лева, за неизпълнение изискванията на чл.31, ал.1, т.7 ЗНФО и чл.8, т.8 от Устава на И.. Решението е взето единодушно.

С писмо от 28.04.2022г., получено на 10.05.2022г., жалбоподателят е уведомен за решението на ДС. С жалба от 26.05.2022г. Д. е оспорил Решение № 01/07.04.2022г. на ДС на И. пред УС на И.. С Решение № 3 по Протокол № 12/17.06.2022г., предмет на оспорване в настоящото производство, Управителният съвет е оставил без уважение подадената срещу решението на Дисциплинарния съвет жалба. Решението му е съобщено на оспорващия на 08.07.2022г. /разписка на л.70 по делото/, а жалбата, по която е образувано настоящото производство е подадена чрез пощенски оператор на 22.07.2022г.

С оглед така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт по см. на чл.21, ал.1 АПК, който извод следва и от разпоредбата на чл.42, ал.2 ЗНФО, от лице, което е негов адресат, при наличие на правен интерес от оспорването, в преклузивния 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващия на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл.41, ал.5 ЗНФО Д. съвет налага дисциплинарите мерки по чл.40, ал.3, т.1 - 4 или 7 и предлага на управителния съвет да наложи мерките по чл.40, ал.3, т.5 или 6.

Съгласно разпоредбата на чл.42, ал.1 ЗНФО решението за налагане на дисциплинарна мярка по чл.40, ал.3, т.1 - 4 или 7 може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му на заинтересованото лице пред управителния съвет на И.. Управителният съвет се произнася с решение по жалбата в едномесечен срок от получаването ѝ. Съгласно ал.2 на с.р. решението на управителния съвет за налагане на мярка по чл.40, ал.3, т.1 е окончателно. Решението на управителния съвет за налагане на мярка по чл.40, ал.3, т.2 - 7 подлежи на обжалване пред Административния съд - [населено място], по реда на глава десета, раздел I на Административнопроцесуалния кодекс.

От анализа на посочените разпоредби следва извода, че приложената процесна мярка се налага с решение на ДС, което подлежи на задължителен контрол по административен ред пред УС на И. като упражненият контрол е предпоставка за допустимост на обжалването по съдебен ред.

В случая е приложена мярка по чл.40, ал.3, т.7 ЗНФО, която е от компетентността на ДС – чл.41, ал.5 ЗНФО. Решението на ДС е обжалвано пред УС на И., който с оспореното решение е оставил жалбата без уважение. Това решение е обективизирано в Протокол № 12/17.06.2022г. от заседание, проведено на 07.06.2022г., в което участие са взели всички членове на съвета, т.е. при наличие на кворум, в съответствие с чл.19, ал.2 вр. чл.20, ал.3 от Устава на И., гласували единодушно. Следователно оспореният акт е постановен от компетентен административен орган в пределите на неговата власт.

Решението, предмет на съдебен контрол е издадено в изискуемата писмена форма и

съдържа реквизитите, посочени в чл.59, ал.2 АПК. В хода на развитото се дисциплинарно производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и съответно да мотивират отмяната на акта само на това основание. Съгласно трайно установената практика на Върховния административен съд, която изцяло се споделя от настоящия състав, съществено е това нарушение, което е от естество да повлияе върху изводите на административния орган по приложението на материалния закон, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание.

Не са допуснати и нарушения, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са препятствали възможността адекватно да я организира. Всеки акт от производството е бил надлежно съобщен на С. Д., същият е бил надлежно поканен да даде писмени обяснения пред дисциплинарната комисия и после пред Дисциплинарния съвет, предоставена му е възможност да се запознае с материалите по преписката и да представи доказателства по твърдението за допуснато дисциплинарно нарушение.

Спазени са правилата по чл.40 ЗНФО - дисциплинарното производство е образувано с решение на ДС по т.1 и т.2 от Протокол № 1/18.01.2022г. по повод постъпили данни за нарушения. Не се споделят доводите в жалбата, че КПНРО не е орган, който може да сезира ДС на И. за извършени от регистриран одитор нарушения на устава на И. – такъв извод не може да бъде обоснован от съдържанието на правната норма, а на следващо място е логически неиздържан, с оглед това, че КПНРО е орган, който осъществява публичния надзор над дейността на регистрираните одитори съгласно изискванията на този закон и на Регламент (ЕС) № 537/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014г. относно специфични изисквания по отношение на задължителния одит в предприятия от обществен интерес и за отмяна на Решение 2005/909/ на Комисията (ОВ, L 158/77 от 27 май 2014 г.), върху професионалната дейност на регистрираните одитори – чл.12 ЗНФО.

Спазен е и преклузивният срок за образуване на дисциплинарно производство, регламентиран в ал.8 на чл.41 ЗНФО – две години от извършване на нарушението, доколкото процесната мярка е приложена за нарушение, извършено към 31.01.2021г.

Неоснователно намира съдът възражението на жалбоподателя, че УС е допълнил мотивите на решението за прилагане на дисциплинарната мярка на ДС. В производството по оспорване решението на ДС ответникът проверява законосъобразността на извършените административнопроизводствени действия по реализиране на дисциплинарната отговорност на лицето, както и изводите на ДС по приложението на материалния закон. Същевременно обаче следва да провери законосъобразността на оспорения пред него акт като отговори на всички възражения в сезиращата го жалба. В този смисъл ответникът не е допуснал твърдяното в жалбата процесуално нарушение. Следва да се посочи и че производството по обжалване решението на ДС пред УС на И. се развива по правилата на чл.81 и сл. АПК, а съгласно чл.97, ал.1, изр.2-ро АПК, когато органът /горестоящият/ отхвърли жалбата или протеста, мотивите за това решение се смятат за част от мотивите на административния акт. Посочената разпоредба е още един аргумент в подкрепа на изложеното по отношение неоснователността на това възражение.

Съдът намира, че при постановяване на оспореното решение ответникът е приложил правилно относимите материалноправни разпоредби.

Съгласно разпоредбата на чл.31, ал.1, т.7 ЗНФО при упражняване на одиторската професия регистрираният одитор е длъжен да отчита ежегодно дейността си в съответствие с правилата по чл.71, ал.3, т.4. - „Правила за отчитане на дейността на регистрираните одитори“. Аналогична по съдържание разпоредба се съдържа и в Устава на И. – чл.8, т.8 от него, съгласно която членовете на института са длъжни да представят единни годишни отчети /ЕГО/ като отчитат пълно, вярно и точно всички изпълнени от тях ангажименти през отчетния период. Единният годишен отчет обхваща период на отчитане от 01 януари до 31 декември и се подава на електронната платформа по чл.1, ал.4 посредством персонален код на регистрирания одитор. Крайният срок за подаване на единните годишни отчети на регистрираните одитори е 31 януари на следващата отчетния период година.

В случая е безспорно установено, че жалбоподателят е подал ЕГО към 31.01.2021г. за отчетния период 01.01.2020г. – 31.12.2020г., но този отчет не отговаря на изискването да бъдат отчетени в него пълно, вярно и точно всички изпълнени ангажименти – в случая не е отчетен ангажимента за независим финансов одит на годишния финансов отчет за 2019г. на „ЗАИ“ АД, ЕИК[ЕИК]. Жалбоподателят не отрича това обстоятелство, нито представя доказателства, от които може да се направи обоснован извод за наличие на основателни причини, поради които не е изпълнено задължението по чл.31, ал.1, т.7 вр. чл.71, ал.3, т.4 ЗНФО и чл.8, т.8 от Устава на И.. С неизпълнението на това задължение е осъществил вмененото му дисциплинарно нарушение.

Съдът намира, че наложената дисциплинарна мярка е правилно индивидуализирана. Същата е в минимално предвидения размер по чл.40, ал.3, т.7 ЗНФО глоба, което съответства на характера и тежестта на извършеното дисциплинарно нарушение.

Предвид изложеното, оспореното решение е законосъобразен административен акт по отношение на който не се установи наличието на някое от отменителните основания по чл.146 АПК. Този извод обосновава неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника се следват разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 600 лева.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. А. Д. срещу Решение № 3/17.06.2022г. на Управителния съвет на Института на дипломираните експерт счетоводители. ОСЪЖДА С. А. Д., ЕГН [ЕГН], да заплати на Института на дипломираните експерт счетоводители сумата в размер на 600 /шестстотин/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по

реда на чл.137 АПК.

Съдия: